

CURIERUL CREȘTIN

:-: ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI DE KOLOZSVÁR-CLUJ — SZAMOSUJVÁR-GHERLA :-:

PASTORALĂ DE „POSTUL MARE” 1944.

IULIU

*din mila lui Dumnezeu și grația Sfântului Scaun Apostolic al Romei,
Episcop român unit, Asistent al Tronului Pontifical,
Administrator Apostolic.*

Veneratului Cler și Iubitului popor credincios

»Dar și pace dela Dumnezeu Tatăl Nostru și dela Domnul Nostru Isus Hristos«.

Venerați Frați și

Preaiubiți Fii!

„Scoală, și iați patul tău, și mergi în casa ta”. Marcu II, 11. Cu aceste cuvinte a înzdrăvenit Domnul Isus pe slăbănogul adus de patru și așezat în fața Lui. Puterea lui Dumnezeu, mișcată de nemărginita milă a Inimii sale, a dăruit sănătate picioarelor slăbănoage și putere de viață omului doborât la pământ de neputință. Mare este puterea minunii lui Dumnezeu, pe care a și preamărit-o cel miluit, mergând cu pași veseli preamărind pe Dumnezeu. „Și s'a sculat îndată, zice Sf. Scriptură, și luându-și patul a ieșit înaintea tuturor cât se mirau toți, și laudau pe Dumnezeu zicând: că niciodată n'am văzut ca aceasta”.

Mare minune s'a săvârșit în bietul trup slăbănog. Mare este darul milei lui Dumnezeu. Mai mare minune însă s'a împlinit în sufletul nefericit al slăbănogului. Mai mare boală chinuia sufletul amărit al slăbănogului, mai mare neputință și slăbănogie apăsa sufletul, decât trupul purtat de patru. Sufletul era stăpânit de moartea păcatului. Puțină putere de viață în trupul istovit, iar puterea morții în suflet. Așa zăcea în fața Domnului Atotștiutor, pe patul sărăcăcios, slăbănogul așteptându-și, cu credință, sănătate și mântuire. Cu credință, pentru că așa spune Sf. Evanghelie: „Văzând Isus credința lor”. Eu cred, văzând credința lui și a celor ce l-au coborât prin coperiș în fața lui Isus. Așteptau cu toții, cu credință, sănătate. „Iară Isus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Fiule iartă-se ție păcatele tale”. Marcu II, 5. Domnul privește în suflet, unde nu pătrunde ochiu omenesc și dăruiește sănătate sufletului, iartă păcatele de moarte, împacă sufletul cu Dumnezeu, îi dăruiește viață. Il face fiu alui Dumnezeu, îl reasează în pacea Lui. *Fiule*, îl agrăiește Domnul. Scump nume al sufletului îmbrăcat în haina dumnezească a harului iubirii lui Dumnezeu. *Fiule*, iartă-se ție păcatele tale. La acest cuvânt se săvârșește marea minune a învierii sufletului.

Ce mai însemna, în fața acestei învieri, slăbănogia trupului. Numai slăbănogul ar putea spune fericirea care a coborât în sufletul său, la cuvântul iertării dragostei nemărginite alui Dumnezeu: „*Fiule iartă-se ție*

păcatele tale", rostit asupra lui de Unul-născut Fiul al lui Dumnezeu, trimis în lume pentru iertarea și pacea sufletelor, pentru mântuirea lumii. Dumnezeu a iertat păcatele, prin Fiul Său trimis în lume. Numai Dumnezeu poate să ierte păcatele. În aceasta aveau dreptate cărturarii, cari se smintiră la auzul acestor cuvinte; dar sminteala se întemeia în greșala de a vedea în Domnul Isus numai om, când om adevărat fiind, a fost și Dumnezeu adevărat.

Ca o dovadă a dumnezeirii sale și a puterii sale de a ierta păcatele, a săvârșit a doua minune în slăbănog, ridicându-l, cu aceeași putere dumnezească, pe picioare înzdrevenite, rostind acelaș atotputernic cuvânt: *Ca să știți, că are Fiul omenesc putere a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Ție ții zic: scoală ia-ți patul tău și mergi în casa ta.*" Mc. II 10-11. Aceeași atotputernicie alui Dumnezeu lucrează minunea iertării și a învierii sufletului, aceeași plinește minunea vindecării trupului. Deoparte atât moartea cât și învierea văzută numai de Atotputernicul Dumnezeu; de alta, boala și neputința grea și vindecarea deplină, văzută și adevărată de mulțimea adunată. Întărită și adevărată minunea nevăzută de ochiu omenesc, de minunea văzută și pipăită de toți. „*Ce este mai lesne, a zice slăbănogului: iartă-se ție păcatele: au a zice: scoală ia-ți patul tău, și umblă?*" Marcu II 9. Mai lezne este, fără îndoială, a zice iartă-se ție păcatele, căci nimeni, afară de Dumnezeu, nu vede minunea iertării și a învierii. Pe când ridicarea trupului însănătoșat, trebuie să urmeze în vederea tuturor. Scoală și umblă. Aceeași putere dumnezească se cere și pentru una și pentru cealaltă minune, adevărind cea văzută, pe cea nevăzută.

Domnul a lucrat ca un Atotputernic, dăruind viața sufletului și putere de viață trupului, ridicând pe cel neputincios, omul întreg, sănătos.

Toate câte s'au scris, pentru a noastră învățătură s'au scris. Icoana omului întreg, sănătos în suflet și în trup, luminează peste veacuri, până la sfârșitul lor. Vesteste puterea lui Dumnezeu asupra sufletelor și a trupurilor noastre, milă și dragostea Inimii Sale dumnezeiești, gata totdeauna a plini minunea iertării sale, a trezi la viață darul lui Dumnezeu sufletele moarte prin păcat și a dăruii sănătate trupurilor noastre slăbănogite și roase de atâtea ori prin păcatele și pentru păcatele și fărădelegile noastre.

Icoana sfântă a slăbănogului, înzdrevenit sufletește și trupește, ne chiamă și ne îndeamnă, cu stăruință, să ne întoarcem la Domnul și să-i cerem sănătatea și viață sufletului nostru nefericit, sănătate și viață trupului nostru chinuit. Să ne apropiem, cu credință, căci pentru credința noastră, acelaș Domn Isus, ne va rosti cuvântul deslegării fericitoare: „*Fiule, iartă-se ție păcatele tale*". Tu singur vei simți fericirea deslegării în ușorarea sarcinii grele a păcatelor și fărădelegilor, cunoscute numai Domnului și Dumnezeului tău.

Tu singur vei cuprinde ce înseamnă cuvântul dragostei Domnului Isus, care te îmbrățișează din nou, în harul primirii de fii, când iarăși te agrăiește: *Fiule!* Din sufletul tău ușorat și împăcat se va înălța cântare de slavă către Domnul tău și Dumnezeul tău, de care nu va mai trebui să fugi îngrozit nici să te ascunzi din fața Lui, de care și așa nu poți scăpa, ci primindu-i pacea iertării te vei așeza în brațele Lui, atotputernice și ocrotitoare și vei rosti cu încredere: *Tată, Părinte.* Vei fi fericit a simți ceea ce a simțit slăbănogul miluit și vei putea rosti: „*nicicând nu am văzut ca aceasta*".

Din sufletul trezit la noua viață, va trece putere de viață în trupul

slăbănogit, pentru că sufletul este care dă viață, trupul fără suflet nu folosește nimic. Sănătatea trupului, din sănătatea sufletului. Din aceeași putere dumnezească va fi sănătos omul întreg. Cu suflet sănătos poate birui omul toate boalele și suferințele, cari izbesc acest biet trup al nostru. Biruim prin suflet boala și suferința trupului. Ce ne-ar folosi însă trupul sănătos care poartă în sine moartea în suflet.

Din viața sufletului va izvorî putere de viață și pentru trup. Omul întreg așezat în harul lui Dumnezeu prin plinirea poruncilor lui de viață dătătoare, culege biruința vieții. Într'un chip sau altul se va vindeca slăbănogia de care suferim și vom auzi cuvântul: *scoală și umblă*.

Nu este sănătate înafară de izvorul vieții. Domnul Isus ne chiamă să ne apropiem de Domnul.

Intrăm în postul mare și sfânt. Vreme primită pentru a ne pregăti pentru luminatul mare praznic al Învierii. Să ne coborîm în suflete, să ne privim în oglinda sufletelor noastre. Cum stăm cu sufletul? Suntem sănătoși? Suntem vii ori morți sufletește. Ce ne apasă, ce ne doare? Cum ne aflăm în fața Domnului? Trupul este slab, neputincios, slăbănog, izbit de suferințe; trudit și obosit de atâtea ori până la moarte. Să privim la icoana slăbănogului vindecat, în chip minunat, în suflet și în trup. Ne îndeamnă și pe noi să cerem minunea iertării și a păcii Domnului. Să cerem deslegarea păcatelor noastre, să cerem iertare. Cu părere de rău și mărturisire. Ne-a lăsat la îndemâna tuturor puterea iertării păcatelor. Să nu ne zmintim de aceasta, ci, mai vârtos, să preamărim pe Dumnezeu, că această putere o a dat oamenilor, preoților săi, căci pentru a noastră mântuire a dat-o, pentru că aproape de toți să fie mântuirea și viața. Pacea, pe care atâta o însetăm. Pacea sufletelor înainte de toate și mai presus de toate.

„Căroră le veți ierta păcatele, se vor ierta lor“. Nu omul, ci puterea lui Dumnezeu, cu care și-a îmbrăcat apostolii și pe urmașii lor, pe slujitorii altarelor sale, pe chivernisitorii tainelor Sale sfinte. Acestora le-a încredințat *taina împăcării*, cum spune Apostolul neamurilor. Acelaș Isus iartă, prin ei, care a rostit „*Fiule iartă-se fie păcatele tale*“, acelaș Isus, care a adevărit puterea sa de a ierta păcatele, rostind: „*Scoală și umblă*“, a întărit încredințarea puterii sale: „*Luați Spirit Sfânt, căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor*“. Cu credință plecați genunchii, nu numai în fața omului, pe care îl vedeți în persoana preotului, ci în fața lui Dumnezeu Isus Domnul, care l-a îmbrăcat cu putere de sus, care te și deslegă zicând: *cu puterea care mi s'a dat: „eu te iert și te desleg.“* Așează-te cu părere de rău și mărturisire în fața Domnului tău și cere-i iertare. Cere-i ușurare, cere-i înviere și viață. Nu te îndoii. vei auzi cuvântul deslegării, a preotului și a Domnului, în sufletul tău: „*Fiule, iartă-ți-se păcatele tale*“ și te vei ridica din slăbănogia ta, la viața nouă și darul Domnului se va coborî și asupra trupului tău, simțind puterea cuvântului Domnului: „*scoală și umblă*“.

Pe această cale trece puterea de viață în familii și în sânul popoarelor.

Lumea întreagă zace în neputință și slăbănogie. Lumea și-a pierdut sufletul. Nu sufletul lui Dumnezeu o stăpânește. Ceeace îngrozește sufletele noastre acum, în al cincilea an de război înfricoșat, nu este dela Dumnezeu și nu izvorește din sufletul lui Dumnezeu. Aceasta e puterea întunecului. Din această înspăimântătoare rătăcire nu este cale de mântuire decât calea lui Hristos Mântuitorul. Din această slăbănogie nu este altă putere în lume, care să ridice popoarele, decât puterea lui Hristos. Cuvântul Lui atotputernic poate săvârși minunea. „*Eu îți zic, scoală și umblă*“. Scoală

sănătos și umblă sănătos. Dar pentru aceasta trebuiește întoarcere la Domnul, cu pocăință. Am greșit la Ceriu și înaintea Ta Doamnă, trebuie să mărturisească neamurile în nefericire.

Iartă-ne Doamnă. Să se întoarcă sufletele la Domnul, să se întoarcă familiile creștinești la Domnul. Să trăiască vieța lor stăpânită de legile Domnului, de sufletul Lui. Să se întoarcă popoarele la Dumnezeu, la adevărul Lui și la dreptatea Lui. Dumnezeu nu se lasă batjocorit. Să-și cunoască și să-și recunoască, cu toții, păcatul și fărâdelegea în fața lui Dumnezeu și să-i ceară iertare. Aceasta-i calea mântuirii.

Cu înțelepciunea lumii acesteia am ajuns acolo unde ne aflăm. Această înțelepciune Dumnezeu a dovedit-o că este nebunie. Să ne apropiem de Domnul și El se va apropia de noi. Să ne apropiem cu credință de El. Fericit este neamul care își cunoaște păcatele și cere iertare și deslegare. Fericit este omul, familia și neamul care primește, pentru pocăința adevărată, desleslegarea „*iartă-se ție păcatele tale*“, și apoi binecuvântarea puterii de vieță: „*Scoală și umblă*“. Acesta are chezașia biruinței.

Să începem fiecare dela noi înșine, dela familia noastră și astfel să sporim puterile de vieță sănătoasă, a Bisericii și a neamului.

Din prunci nevinovați și tineret curat neprihănit, să se înoiască aceste puteri. Sufletul Domnului să stăpânească pe toți, întru toate. Atunci va dărui Domnul putere poporului său și îl va binecuvânta cu pace.

Urcăm calea grea a crucii, cu toate popoarele din lume. Purtăm sarcina grea peste măsură de suferințe și necazuri. Este război. Am spus totul. Este necaz și încercare. Să aruncăm privirea înaintea noastră și pe calea ce ne așteaptă să privim spre. Celce merge în frunte. Să privim spre Domnul Isus care ne spune „*Cel ce vrea să vină după mine să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie*.“ Merge în frunte și chiamă: „*Să-mi urmeze mie*“. Calea este grea, pentru aceea ne îndeamnă: „*să se lapede de sine*“. Să ne lepădăm povoara. Și care povoară este mai grea și mai apăsătoare decât sarcina păcatului. Să ușorăm sufletul nostru de sarcina păcatului, pentru că este lungă și grea calea crucii pe care trebuie s'o străbatem creștini. Ne chiamă Domnul să-i urmăm. Ușorat și îndrevenit sufletește: „*Scoală și umblă*“. Străbate, cu încredere, calea crucii, ce duce prin moarte la vieță. Dincolo de *Vinerea Mare*, sunt *Paștile Domnului*. Să lepădăm păcatul și să mergem înainte împăcați cu Dumnezeu, spre marele praznic al *Invierii*.

Post și rugăciune pentru a birui duhul rău din noi și înafară de noi. Pentru a împărtași biruința lui Hristos Domnul nostru.

Pentru aceasta să ne rugăm dintr'un suflet: „*Dă-ne nouă, Bunule, lupta cea bună să o luptăm, calea ajunului să o plinim, credința să o păzim nedespărțită, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm și învingători ai păcatelor să ne dovedim și fără de osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei Invieri*“. Amin.

„*Darul Domnului nostru Isus Hristos cu voi*.“

„*Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus. Amin*.“

Dat în Postul Mare, anul Domnului 1944 al Episcopatului nostru al XXVII-lea.

Nr. 1540-1944.

Episcop IULIU

Această pastorală se va citi de pe amvon poporului credincios în Duminică, proximă după primire, iar în următoarea, în filie.

Dumineca Agru-lui și a Presei Bune

Văzând rezultatul deosebit de frumos atins anul trecut în unele parohii în legătură cu Dumineca Agru-lui și a Presei Bune, care s'a ținut în Dumineca a III-a din Sfântul și Marele Post, adică a închinării Cinstitei Cruci, și de vieață făcătoarei Cruci, și pentru a da zeșilor păstori și bunilor credincioși un nou prilej de intensificare a vieții sufletești prin reîmprespetarea și retrăirea îndatoririlor religioase și apoi pentru a porni o nouă acțiune de răspândire a slovei străbune creștinești în mulțimile însetate de graiu curat și duh suprafiresc, reînvoim și în acest an cele dispuse anul trecut cu adresa Nr. 1343-1943, publicată în Curierul Creștin a. XXV (1943), Nr. 2-5, pag. 7-8.

Ca și în trecut și de această dată se va face colectă pentru Agru și Presa Bună, care va începe în Dumineca a III-a a Sf. Post și se va continua până în Dumineca Floriilor, când se va încheia, publicându-se, deodată, și rezultatul obținut.

Toate cele plinite cu acest prilej, apoi se vor cuprinde într'un raport, pe care fiecare Oficiu parohial până la sfârșitul lui Aprilie îl va trimite Oficiului protopopesc; acesta va cuprinde într'un tablou toate sumele colectate și într'un raport deosebit cele plinite în cuprinsul acelu district cu privire la partea spirituală și răspândirea presei bune, adăugând eventualele observații, sugestii și propuneri ce le va crede de cuviință, dimpreună cu rapoartele oficiilor parohiale le va înainta la Episcopie până la 15 Maiu crt.

Convinși că și anul acesta ca și în anul trecut atât clerul cât și poporul dreptcredincios va răspunde acestui apel, ce se încadrează foarte bine în atmosfera de pocăință a Postului Mare, cu dragă inimă binecuvântăm toate strădaniile depuse în acest scop.

Kolozsvár-Cluj, 1 Martie 1944.
Nr. 1516—1944.

Preoți mărturisitori ajutători

Pentru a ușura cât mai mult apropierea credincioșilor de scaunul sf. spovedanii și în acest an ca și în anii trecuți reînvoim ordinul nostru cu privire la petrecerea unui preot străin în fiecare parohie și filie pentru ascultarea spovedaniilor, de această dată complectându-l, și anume: Conducătorii districtelor protopopești, din bună vreme, vor lua măsuri concrete și precise, ca în decursul Sf. Paresimi în fiecare parohie sau filie mai importantă — cu excepția acelor unde se țin misiuni în Paresimi — măcar în două rânduri să petreacă cel puțin doi preoți din apropiere pentru ascultarea spovedaniilor. Dacă se poate, aceștia sau măcar unul din ei să nu fie în ambele rânduri aceiași iar preotul local în acest timp să se abțină de la spovedit, ori eventual să meargă în altă parte să facă acelaș lucru spre a învedera și mai mult rostul și scopul acestui aranjament.

Ziua și oarele în cari vor petrece acești preoți străini în parohie sau filie se vor anunța poporului în Dumineca precedentă, îndemnându-l să se pregătească și să meargă la spovedit.

Rezultatul atins se va nota din partea fiecărui preot și cel târziu până la Dumineca Purtătoarelor de mir se va comunica Oficiului Protopopesc, care, cel târziu până la Rusalii, după ce le va fi totalizat, împreună cu arătarea celor ce nu s'au conformat într'o formă sau alta măsurilor referitoare luate de ei, ni se va înainta.

Am văzut cu mângăiere din rapoartele primite în anul trecut cât a fost de salutară dispoziția, luată de noi în anii din urmă și cât folos sufletesc s'a cules în urma ei. Pentru aceea ne-am simțit îndemnați să accentuăm această dispoziție în felul expus mai sus.

Indemnând din nou cu toată căldura pe frații preoți să se folosească cu

dragă inimă de acest mijloc de sfințire a credincioșilor.

Kolozsvár-Cluj, la 2 Martie 1944.
Nr. 1915—1944.

PENTRU ZILELE ALITURGICE

Văzând că abia două trei oficii protopopești se conformează dispozițiilor noastre anterioare, prin prezenta înculcăm din nou cele poruncite cu ordinul nostru No. 336-1941, publicat în Curierul Creștin, a XXIII-1941 No. 1-2, pagina 3 și îndrumăm iarăși pe frații preoți cari doresc să celebreze Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur în zilele aliturgice din periođui Triodului, precum și în zilele în cari e prescrișă Liturghia Sf. Grigore Dialogul, să-și înainteze din bună vreme cereri la Mult Onoratul Oficiu protopopesec respectiv, care va întocmi tabloul petenților în dublu exemplar și dimpreună cu cererile îl va înainta la Episcopie pentru a obține cuvenita dispensă, fără de care nimeni nu poate săvârși Sf. Liturghie.

Fără a mai repeta ordinul pentru viitor cererile se vor înainta cel mai târziu în primele două zile din Săptămâna Vameșului și Fariseului.

Aceasta o cerem pentru a ușura munca cancelarială și așa destul de încărcată.

Kolozsvár-Cluj, la 22 Februarie 1944.
Nr. 1263—1944.

Concurs

Se publică concurs cu data de 31 Martie 1944 la parohia vacantă Dezmer-Dezmir din tractul Kolozsvár—Clujului.

Doritorii a dobândi acest beneficiu parohial să-și înainteze cererile la Ordinariatul Episcopesc în termenul concursual pe calea ierarhică, provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Certificatul de serviciu dela oficiul protopopesec.

3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor, în anul școlar 1942—43 la caz, că școala nu a funcționat în anul trecut, certificat oficios, că pruncii totuși au fost catehizați.

4. Extras autentic din protocolul preoților pe un an care se termină la data când se înaintează rugarea.

5. Certificat dela Mult Onoratul oficiu protopopesec că socoțile bisericesti din parohie sunt ținute la curent.

La cererile înaintate fără aceste documente dintre cari cele de sub nr. 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesec se riscă a nu fi luate în considerare.

Kolozsvár-Cluj, la 3 Martie 1944.
Nr. 1530—1944.

Cărți noi!

În ultimul timp au apărut de sub teascurile Tipografiei Diecezana în Editura Sf. Nichita următoarele cărți pe care le recomandăm cu toată căldura tuturor fraților preoți.

1. Chaignon: *Meditații pentru preoți* trad. de Păr. S. Chișiu, vol. I, Ed. II, pagini 354. Prețul 8 p.

2. *Podoaba sufletului* sau Cartea despre Smerenie, trad. de Păr. E. Lemeny, pagini 114. Prețul 2.50 p.

3. *Ține aprins darul*, meditații pentru preoți de Păr. N. Pura. Pagini 144. Prețul 3 p.

4. *Cruciata eucharistică*. Prețul 0.30 p.

Mai anunțăm, cu bucurie și căldă recomandare apariția unui nou volum de predici a Părintelui Leon I. Manu: *Cuvântul Adevărului*. Pagini 120. Prețul 5 p. A fost tipărit tot în Tipografia diecezană. Se poate comanda pe adresa Szt. Basilrend, Monostor, Szamosujvár. Postafiok 16. sz.

Nr. 1456—1944.

Episcop IULIU

»CONCORDIA«

Inst. de Credit și Economii S. A. Szamosujvár-Gherla

Convocare

Domnii acționari ai institutului de credit și economii »Concordia«, societate pe acții în Szamosujvár-Gherla conform Ș-ului 18 din statute, se invită la

a xxxiii-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Szamosujvár-Gherla, **27 Martie 1944** ora 16, în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Constituirea adunării, denumirea, prin președinte, alor 1 notar, 2 scrutatori, cari vor verifica procesul verbal. Constatarea capabilității de hotărâre.
 2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și a Cenzorilor asupra exercițiului 1943.
 3. Aprobarea bilanțului, hotărâre referitor la venit.
 4. Descărcarea Consiliului de Administrație și a Cenzorilor asupra exercițiului 1943.
 5. Alegerea Consiliului de Administrație cu mandat de 6 ani.
 6. Eventuale propuneri statutare.
- Szamosujvár-Gherla, la 21 Febr. 1944.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

»CONCORDIA«

Takarék és hitelintézet r.-t. Szamosujvár

Meghívó

A szamosujvári »Concordia« takarékos és hitelintézet r.-t. részvényesei. az alapszabályok 18. § értelmében, meghívotnak

a xxxiii-ik rendes közgyűlésre,

amely az intézet szamosujvári helyiségében, **1944. március 27-én**, 16 órakor lesz megtartva, a következő

napirenddel:

1. A közgyűlés megalakulása. A jegyző és hitelesítőknak, akik a jegyzőkönyvet is hitelesítik, az elnök által való kijelölése. A határozathozatal képességének megállapítása.
 2. Az igazgatótanács és felügyelőbizottságnak az 1943. évről szóló jelentése.
 3. A mérleg jóváhagyása és a nyereségre vonatkozó határozat.
 4. Az igazgatótanács és felügyelőbizottságnak az 1943. évre szóló felmentése.
 5. Az igazgatótanácsnak 6 évre szóló megválasztása.
 6. Esetleges indítványok.
- Szamosujvár, 1944 február 21.

IGAZGATÓ TANÁCS

ACTIVE—VAGYON

Contul bilanț cu 31 Decemvrie 1943

Cassa — Készpénz			5245	97
Disponibil la bănci — Követelések más Pénzintézeteknél			43621	63
Efecte — Értékpapírok			1752	
Cambii — Tárca váltók	30010			
Cambii intabulate — Jelzálogilag biztosított váltók	41753		71763	
Creanțe în Conversiune — Converziós kölcsönök			40321	42
Debitori — Adósok			364	77
Mobilier — Butorzat			1	
			163069	79

EȘITE — KIADÁS

Contul profit și pierdere 31 Decemvrie 1943

Salare — Fizetések	3800			
Jetoane — Jelenléti díjak	112		3912	
Cheltuieli de Administrație — Üzleti költségek	1974	65		
Chirie — Házbér	200		2174	65
Impozite — Adók			2756	06
Profit curat — Tiszta nyereség			899	01
			9741	72

Morariu Teodor
director-igazgató

Szamosujvár—Gherla,

DIRECȚIUNEA

Lochian Victor,

Dr. Talos Augustin,

Dr. Iuga Emil,

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat exacte.

Szamosujvár—Gherla,

COMITETUL DE CENZORI —

Coste Teofil,

Deac David
președinte elnök

Mérleg számla 1943 december 31-én

PASIVE—TEHER

Capital social — Alaptőke			66400	
Fond de rezervă — Tartalék alap	14961	30		
Fond pt. creanțe dub. — Kétes követelések alapja	5998	67		
Fond pentru asanarea datoriilor agricole — Mezőgazdasági adósságok tartaléka	2449	33		
Fond de binefaceri — Jótékonyági alap	631	47	24040	77
Fond de pensii — Nyugdíj alap			13882	10
Depuneri — Könyvetétek			710	26
Creditori. Rate neridicate — Hitelezők. Föl nem vett betétek			848	35
Diversi creditori — Egyéb hitelezők			54547	82
Dobânzi tranzitoare — Átmeneti kamatok			1741	48
Profit curat — Tiszta nyereség			899	01
			163069	79

Nyereség és veszteség számla 1943 dec. 31-én

INTRATE - BEVÉTEL

Profitul anului trecut — Mult évi nyereség áthozat			272	17
Dobânzi, depuneri proprii — Kamatok saját betétei után	1260	60		
Dobânzi scont — Váltók utáni kamat	3169	96		
Dobânzi, creanțe în Conversiune — Conver- ziós kölcsönök után	4877	59	9308	09
Beneficii diverse — Különböző bevételek			161	46
			9741	72

la 31 Decembrie 1943.

Bota Vasile
contabil - könyvelő

IGAZGATÓSÁG

Dr. Strîmbu Grigore,
președinte—elnök

Vaida Dionisiu,

Dr. Pop Ștefan

Alólírott felügyelő bizottság jelen számlákat megvizsgálta és helyesnek találta.

la 14 Februarie 1944.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG

Rus Demetriu

APOSTOLATUL RUGĂCIUNII

De mai multă vreme ființează și în dieceza noastră Apostolatul Rugăciunii: Asociație religioasă de rugăciuni în unire cu Preasfânta Inimă a lui Isus.

Lămuriri depline se pot avea în broșura »Ce este Apostolatul Rugăciunii« Preț 0,50 f.

Este de dorit, ca mai ales acei frați preoți cari au deja în parohie societatea Sfintei Inimi, să înscrie pe toți membrii în Apostolatul Rugăciunii, care centralizează toate asociațiile în Cinstea Sfintei Inimi. În felul acesta societatea Sf. Inimi va activa în mod canonic, iar membrii se vor putea bucura de multele indulgențe, concese celor înscriși în Apostolat.

De altfel zelul pastoral ar trebui să ne îndemne să înscriem pe toți credincioșii noștri în Apostolat. Pentru înființarea Apostolatului adresați-vă la Directorul diecezan Kolozsvár, Király utca 25.

Pius XI a zis:

„Să nu vă dați odihnei atâta vreme cât va mai rămânea un suflet neînscris în Apostolatul Rugăciunii“.

CRUCIATA EUHARISTICĂ

Cruciata Euharistică este secția Apostolatul Rugăciunii pentru copiii dela 7-15 ani. Peste tot a dat roade minunate. Cruciata poate deveni cea mai puternică armă de apostolat între copii. Să nu uităm, căci credincioșii noștri vor fi așa cum îi creștem. După cum a iubit Isus copiii, așa-i iubește și preotul bun, îi adună în jurul său și-i organizează în Cruciata Euharistică. Cea mai mare bucurie a unui copil, e să se știe că e ostașul lui Hristos.

Să nu refuzăm dorul lui Hristos, bucuria copiilor, și interesul de mâine a sufletului. Lămuriri depline se pot avea în broșura *Cruciata Euharistică*. Librăria Diecezană. Kolozsvár, Király utca 25. Preț 0,30 fileri.

CRONICA PAROHIALĂ

(Câteva note marginale la alcătuirea ei)

„Vieța unei națiuni, spune prof. D. Gusti, are nevoile ei, permanente sau vremelnice, care nu pot fi satisfăcute, dacă nu sunt cercetate în deaproape și nu se stabilește natura lor. Iată un adevăr simplu, care totuși nu este luat mai de loc în seamă. Din pricina aceasta atâtea nevoi reale rămân neimplinite și atâtea străduințe de a face ceva se cheltuesc fără rost, căci sunt străine de realitate. Cunoașterea vieții sociale românești, (înțelegem în ea și a bisericii), devine din ce în ce mai mult o necesitate și deci o datorie patriotică“. (Prefață la „Monografia unui sat“ de H. Stahl).

De aceste șire mi-am adus aminte, citind adresa episcopală dată preoțimei noastre, prin care se incumbă din nou datorința facerii și conducerii unei Cronici parohiale. Unei neglijențe i se pune capăt. Și care a fost pricina acestei neglijențe? Ce bine ne-o arată cronicarul vieții pastorale din „Cuvântul Adevărului“, a. 1935, pag 503: „Cauza acestei neglijențe este, ori oarecare trândăvie, care neglija și alte lucruri parohiale, în care caz ea e foarte condamnată și trebuie sancționată; ori e o gândire superficială, chiar și la omul cel mai activ, socotind, că o astfel de cronică nu are nicio importanță, nici rost mare, ci e un simplu capriciu al celor mai mari: în care caz avem de a face cu o profundă greșală, care trebuie să se curme; ori, în sfârșit, e pretextul multora, că nu au darul scrisului. Aceștia uită, că cronicile parohiale nu se scriu pentru tipar, ci pentru urmași în parohie, și că stilul lor e stilul vorbit, confident, comunicativ, familiar în care greșelile de stil și ortografie nu joacă rol mare, ba chiar dispar în fața valorii reale a acestor însemnări parohiale“.

Inceputuri de Cronică parohială. Cu atari cronici, în biserica apuseană ne întâlnim din timpurile vechi și evul mediu amintește de începuturi frumoase. Sunt acele „Historia domus“, scrieri domestice, istoria întâmplărilor din cutare lăcaș al Domnului, mânăstire, biserică sau parohie, povestită în ordinea timpului (cronologic). Istoria bisericii și a literaturii românești le amintește pe lângă cronicile vechi istorice (letopisețe), începând cu v. XVII-lea. Ardealul numără multe și frumoase cronici parohiale, între care amintim pe cea din Scheii Brașovului. În biserica noastră sunt obligatorii și introduse prin hotărârile sinoadelor diecezane.

Ce este Cronică parohială? Este o înșirare cronologică (în ordinea timpului) a tuturor evenimentelor ce se abat asupra unei parohii, povestită și improspătată de păstorii sufletești. Despre aceste cronici pâr. N. Brânzeu, în Teologia pastorală, vol. I, pag. 191, adaugă că, sunt „impresiile generale ale preotului cu ocazia vizitelor, asupra

(Urmare în pagina 14)

»ȚĂRANUL«

Inst. de Credit și Economii S. A. Szamosujvár-Gherla

Convocare

D. acționari ai institutului de credit și economii »ȚĂRANUL« S. A. din Szamosujvár-Gherla, sunt invitați la

a XVIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în localul institutului din Szamosujvár-Gherla la **27 Martie 1944** orele 16, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Constituirea adunării generale.
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație și a Consiliului de supraveghere asupra exercițiului 1943.
3. Aprobarea bilanțului, Descărcarea Consiliului de administrație și a Consiliului de supraveghere de gestiunea anului 1943.
4. Alegerea Consiliului de administrație.
5. Hotărâre asupra întrebunțării profitului curat din anul 1943.
6. Fixarea jetoanelor de prezență și remunerația Comitetului de cenzori.
7. Stabilirea cheltuelilor de călătorie a membrilor din Consiliul de administrație și din Comitetul de cenzori.
8. Eventuale propuneri.

Szamosujvár-Gherla, la 21 Februarie 1944.

Direcțiunea

»TARANUL«

Takarék- és Hitelintézet r.-t. Szamosujvár

Meghívó

A szamosujvári »TARANUL« Takaré- és Hitelintézet r.-t. részvényesei meghívotnak

a XVIII-ik rendes közgyűlésre,

amely az intézet szamosujvári helyiségében, **1944 Március 27-én**, 16 órakor lesz megtartva, a következő

Napirenddel:

1. A közgyűlés megalakulása.
2. Az igazgatótanács és a felügyelőbizottság jelentései az 1943 évről.
3. A mérleg jóváhagyása. Az igazgatótanács és a felügyelőbizottság felmentése az 1943 évre.
4. Az igazgatótanács megválasztása.
5. Határozathozatal az 1943. évi tiszta haszon felosztása tárgyában.
6. Jelenléti díjak és a felügyelőbizottság illetményeinek megállapítása.
7. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság tagjainak részére az utazási költségek megállapítása.
8. Esetleges indítványok.

Szamosujvár, 1944 Február 21-én.

Igazgatóság

ACTIVA—VAGYON

Contul bilanț cu 31 Decembrie 1943

Cassa — Készpénz		6.427	74
Disponibil la alte bănci — Követelések más Pénzintézeteknél		18.213	44
Efecte — Érték papírok		1.263	33
Cambii simple și intabulate—Tárca és jelzálogilag biztosított váltók		84.671	69
Creanțe în conversiune — Törlesztéses kölcsönök		100.660	54
Realități de vânzare — Eladó ingatlanok . .		14.849	16
Debitori — Adósok		1.644	10
		227.730	00

EȘITE—KIADÁS

Contul profit și pierdere cu 31 Decemv. 1943

Salare — Fizetések		1.200	—
Diverse cheltuieli de administrație — Kezelési és egyébb költségek		3.235	34
Impozite și taxe — Adók		3.337	80
Profit curat — Tiszta nyereség		1.655	97
		9.429	11

Szamosujvár-Gherla, la

CONSILIUL DE

Dr. Vidican George
președinte—elnök,

Dr. Strîmbu Grigore

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat exacte.

Birtolonu Emil
președinte.—elnök,

Dr. Strîmbu Maria n. Pop

Mérleg számla 1943 december 31-én

PASIVA — TEHER

Capital social — Alaptőke	166.650	—
Fondul de rezervă — Tartalék alap	21.859	10
Fond pentru creanțe dubioase—Kéteskövetelések tartalék alap	4.031	26
Depuneri — Könyvbetétek	6.145	53
Diverși creditori — Egyéb hitelezők	26.378	57
Interese anticipate — Előlegezett váltótárca kamatok	1.009	57
Profitul curat — Tiszta nyereség	1.655	97
	227.730	00

Nyeresség és veszteség számla 1943 dec. 31-én INTRATE-BEVÉTEL

Venit din chirii — Házbérjövdelem	46	66
Dobânzi dela scont — Váltótárca kamatok	3.422	61
» dela debitori în converziune—Konverziós kamatok	5.959	84
	9.429	11

31 Decemvrie 1943.

ADMINISTRAȚIE — IGAZGATÓSÁG

Dr. Pop Ștefan

Dr. Bălibanu Virgil

Alólírott felügyelő bizottság jelen számlákat megvizsgálta és helyesnek találta.

Hodiș Maria

Dr. Boitor Ștefan

Cronica parohială

(Continuare din pagina 10)

mentalității și situației locale sub diferite raporturi... Este un obicei special, o dătină fixată acum ori mai dedemult, de care trebuie să ia cunoștință succesorul". Și, cred, că nu vor fi de prisos și cuvintele prof. laic H. Stahl, din rev. „Sociologia românească” a. I, Nr. 1, pag. 39 și Nr. 6, pag. 44), referitoare la monografie, dar atât de potrivite și la cronica parohială, despre care spune, că „este în acelaș timp un pomelnic și un monument ridicat tuturor celor, care în trecut au luptat și s’au străduit pentru binele parohiei lor, și prin aceasta însăși un îndemn pentru viitor și un izvor din care cei tineri, își pot găsi puteri noi de muncă... Toată viața bisericii este, în primul rând, o viață de tradiție și tradiția, pentru ca să fie vie, trebuie mereu să fie împropătată prin semne de aducere aminte. Așa după cum pomelnicile cuprind însemnarea șirului de cititori, care urmându-se în timp, au ajutat și ei cu ceva, la viața bisericii, tot astfel și cronicile, bine alcătuite, pot fi acte de pioasă recunoștință pentru strămoși“.

Iată însemnătatea și rostul cronicelor parohiale, pentru istoria și cultura bisericii și a neamului! Ce prețios material istoric vom avea din aceste istorii parohiale. Să ne gândim numai la momentele, prin care au trecut parohiile noastre în războiul mondial trecut și în cel de față. Preotul cu suflet ridicat, cu o minte luminată și cu pregătire intelectuală este chemat să le alcătuiască. Ordinele superiorilor să nu sperie și supere pe nimenea. E o îndatorire de prezent a lui și o mulțumire și recunoștință a viitorului, adusă lui!

Cum să pregătește și conduce Cronica parohială? La aceasta întrebare voiu avea în vedere, numai încâtva, și prețioasa operă „Monografia unui sat”, cu unele întregiri pentru subiectul nostru.

Preotul cunoscând rostul mare al cronicelor, are datoria să-și pună tot sufletul pentru o alcătuire cât mai aleasă și condusă la timp. Cel dintâi lucru la care se oprește și întrebarea ce și-o pune e: Are parohia cronică? Dacă are, o continuă, dacă nu o are, începe la compunerea ei. Aici însă se lovește de greutăți. Tot trecutul îi stă înaintea, întunecat, nelimpzit. Zări luminoase, izvoare limpezi, îi vor arăta însă cărarea prin

întunec. Va căuta așadar mai întâi să culeagă date din cărțile de istorie, scrise de marii învățați ai neamului, din colecțiile de documente, din ziare, însemnări de prin cărțile bisericești, din arhivele bisericești, culturale și administrative tot ceea ce privește parohia sub toate aspectele și în toate manifestările, date cari cuprind viața religioasă, morală, culturală, artistică, politică, administrativă. etc. Va nota toate tradițiile, amintirile bătrânilor și le va însemna cuvânt cu cuvânt. Va strânge nu numai hârtii, ci va șterge colbul și mușchiul de pe atâtea inscripții, de pe cruci și pietri de mormânt. Și le va nota pe fișe după timp și categorii. Se înțelege adunarea materialului necesită timp mai îndelungat. În posesia lui apoi cronicarul îl aranjează ușor și începe istoricul parohiei dela cele dintâi date și cunoștințe ce le posedă, pentru care aranjare îi va sta întru ajutor și ca îndrumător alte monografii și cronici.

Cronica parohiei vasăzică va cuprinde înainte de toate istoricul parohiei, și în el istoricul tuturor instituțiilor culturale, în frunte cu biserica, cronologic, în toate manifestările și în toate timpurile, până la ziua alcătuirii. De aici înainte cronică se înșiră dela sine. Inșă în alcătuirea pe mai departe se va ținea cont de unele observări, făcute de autorul nostru: Preotul este tocmai acela, care știe să vadă cum trebuie și anume ce trebuie și ceea ce altuia nu-i este dat să vadă. Cea dintâi însușire de cronicar e darul de observație. Va observa mereu, va nota în scris ce a observat, controlând cu realitatea. Observația are să fie întocmai ca o fotografie: icoana credincioasă a realității.

Cronica parohială, este realitatea înfățișată de către cineva, care nu se amestecă și nu înlocuiește adevărul cu părerile lui, chiar dacă le socotește a fi de bună credință!

Multe s’ar putea spune în legătură cu lucrarea noastră. În general, cred că ajunge! Încheiu cu pilda ce o aduce cronicarul Cuv. Adevărului, citat mai sus: „Cunosc un preot, care mi-a spus următoarele: În pastorația mea nu arareori am momente grele, depresive. Atunci iau înainte cronică unui înaintaș al meu, condusă regulat și amănunțit, ca o oglindă fidelă a tuturor luptelor și șbuciumărilor lui pentru parohie și cetirea acestora mă mângăie, mă întărește, căci, văd, că alții au suferit și au luptat cu mult mai greu, decât mine“.

Păr. Gavril Bichigean

INSEMNARE MARGINALĂ

Răspândirea atât de rapidă a creștinismului — încât în scurtă vreme victimele ce trebuiau jertfite zeilor rămăseră fără cumpărător, iar templele erau goale — este desigur un fapt cât se poate de grăitor, pentru Dumnezeuiasca predicare a Cuvântului întrupat, venit printre noi ca să arate lumii: Calea, Adevărul și Viața.

Grecii, cei care făceau atâta speculație, dornici de sisteme și îngrădiri filosofice, care să fie pricepute numai de câțiva, erau nemulțumiți de învățătura lui Isus, căci acesta predica mulțimilor, gloatelor simple de prin Galilea și celelalte părți și nu-și alesese — așa cum le-ar fi plăcut lor — o seamă de înțelepți, pe care să-i instruiască, prin construcții intelectuale grele, așa cum făcuse înainte Socrates sau alții. Ei nu-L așteptaseră. Nu știau de venirea lui. Iși aveau zeii lor. Dar l-ar fi primit cu atâta drag, dacă ar fi fost un grăitor în fraze înalte și cuvinte înțelepte... Și Isus predicase simplu, așa ca să-l înțeleagă mulțimea ce se îngrămădea după dânsul.

Evreii?

Neamul acesta care avea să răcnească mai târziu cu atâta ură asupra celui pe care-l așteptase de veacuri, ei și-l închipuieră altcum. Ei îl voiau un stăpân puternic, un împărat care să-i izbăvească, un făcător de minuni rășboinice, cu care neamul lui Israil să ajungă puternic și temut. Și iată că Isus Hristos, fiul dulgherului din Nazaret, se naște într'o iesle, într'o simplă și sărăcăcioasă iesle și (asta nu și-o puteau închipui), urcă Golgotha și primește crucea, moartea crucii.

Vreți o desiluzie mai mare?

Unii-l voiau filosof; le-ar fi plăcut dacă ar fi fost un magistrul. Ceilalți l-ar fi dorit și îl așteptau să vină ca un împărat neînvins.

Două cerințe diferite.

— Și amândurora Isus le predică moartea crucii, care era „jidovilor sminteală, iar grecilor nebulie“.

Și ucenicii, aleși săi, pescarii din Galilea, oamenii cu mâinile bătucite de muncă, vestesc predica lui, predica vieții lui, a Celui care nu avea nici unde să-și plece capul.

Cu toate acestea, cuvintele rostite pe munte și șes, în sate sau la marginea lacului Genezaret, pătrund în inimile oamenilor și se împrăstie din părțile Lugdunului (Franța) și până în părțile Asiei... Și templele zeilor rămân goale.

Cei ce-l bărfeau astăzi, mureau mâine pentru El. Cei ce strigau astăzi răcnind im-

potriva Evangheliei Lui, mureau mâine cu cuvintele lui pe buze.

Și l-au bărfit mulți...

Și mulți au strigat asupra celor ce-l slujeau și sângele martirilor a înroșit vremile ani de-arândul. Dar, s'a întâmplat ceea ce spusese Iariseul Gamaliel mai marilor sinagogii, care se sfătuiau să omoare pe apostoli.

„Nu vă legați de acești oameni și dați-le bună pace, căci dacă această punere la cale sau acest lucru e dela oameni se va nimici. Iar de este dela Dumnezeu nu veți putea să-l nimiciți“.

Și așa s'a întâmplat

Vremurile încă au arătat că era dela Dumnezeu.

Nici urletele Evreilor, nici chinurile groaznice ale păgânilor, n'au stins focul credinței aprinsă în suflete de Crucificatul de pe Golgotha.

Evreii desiluzionați, au încercat din toate puterile să oprească lumina. Și au fost ajutați în această operă de păgânii temători de tronurile lor. Dar toate străduințele le-au fost zădărnice și misiunea care le-a fost lor încredințată spre binecuvântare (ei fiind poporul ales) le-a fost (pentru faptul că s'au împotrivit planului pe care Dumnezeu îl avea cu ei) spre blestem.

Dar Grecii au tăcut. Ei au fost mai sceptici. Iși închipuiau că vorbele Mântuitorului nu vor avea nici un răsunet. E concludentă, în această privință, întâmplarea lui Pavel la Atena, când le predică acestora despre Isus cel înviat. Și probabil că mulți dintre ei, își închipuiau că nici nu au la ce să poarte grija în această privință.

Dar s'au înșelat amarnic, pentru că ceea ce fusese nebulie înaintea lor, adevăr este înaintea lui Dumnezeu și predica ce pornea de pe meleagurile Palestinei, împrăștia ceața care împânzea pământul.

Asta, probabil n'o prevăzuseră nici epicureii, nici stoicii care-l ascultaseră pe Pavel în aeropag. Așa că ei nu începuseră lupta, așa cum făcuseră Evreii.

Dar zi de zi, mii și mii urmau predicarea vestei celei bune...

Și au trecut ani și secole și cuvintele lui îmbărbătau pe cel ostenit și alinau durerile celui suferind...

A venit apoi Renașterea. A apărut ca o descătușare dela îndrumările Evului Mediu. Tendința aceasta, e drept, nu s'a manifestat și accentuat dintru început, dar ceea ce s'a desfășurat în epoca noastră modernă, era conținut în mod virtual în Renaștere, care căuta o absolutizare a vieții de aici, o rămânere la viața pământească. E drept,

că în mod conștient sau inconștient, ideile creștine au persistat mai ales întru început — la deschizătorii drumurilor epocii moderne — dar tendința aceasta păgânească, începe să se accentueze din ce în ce mai mult, și se proclamă solemn în Revoluție.

Și acestea au fost vremurile care au căutat să dea lupta, pe care o neglijașeră stoicii și epicureii vechei Atena. (Mișcarea modernă, se știe, că în mod general, a fost alimentată de vechea gândire a magiștrilor Eladei). A înșira întreaga ofensivă ce s'a făcut asupra cerului, ar fi desigur de prea multă întindere. Vom aminti doar în trăsături generale. E interesant, în această privință, un articol al dlui Ioan Petrovici „Problema existenței” apărut în revista „Fun-dațiilor Regale” pe Martie 1942.

S'au încercat atâtea rezolvări ale problemei existenței lumii, câte au putut trece prin mintea omului. Un lucru reiese, anume: lumea a putut să fie și să nu fie, sau cum se spune în termeni scolastici e contingentă; și însăși această întrebare asupra rosturile lumii și a cauzei care o explică, pe care și-o pune și încearcă să o rezolve gândirea modernă, e o dovadă „că existența nu conține în ea însăși propria-i explicare”.

Și atunci s'au încercat o mulțime de explicații, dela panteismul lui Spinoza, până la idealismul lui Hegel, precum și toate celelalte. A studia și a arăta apoi iarăși, unde se dă de răpă fiecare din ele, ar necesita prea multă discuție. Un lucru însă e sigur și de altfel prea mult grăitor: nici o formulare nu a putut mulțumi pe toți (măcar pe cei așa ziși înțelepți, căci de marile mulțimi nu poate fi vorba) și „toate sforțările filosofilor n'au reușit să găsească o explicație mai bună pentru tulburătoarea problemă a existenței” (I. Petrovici), decât ideea de Dumnezeu.

În ceea ce privește starea psihologică a

omenirii de azi, — ea e foarte semnificabilă și interesantă. După ce secole de-a rândul, omenirea luptase să răstoarne pe Dumnezeu, — dacă putem întrebuința o atare expresie, — astăzi se mulțumește a rămâne într'un fel de indiferență în tot ceea ce privește transcendențialul. Și tocmai această stare psihologică, e după noi semnul cedării dela lupta care se începuse și deci prevestirea unor vremuri mai bune și mai frumoase. Se împlinesc din nou vorbele fariseului Gamaliel.

Să ne lămurim. Starea aceasta de indiferență, e o urmare a pozitivismului, care derijase în axiomă, o formulă inevidentă și care se cere în primul rând demonstrată. (neputând fi susținută în mod gratuit), ceea ce nu s'a făcut și nu se va face. Anume adevărat, că noi nu putem cunoaște decât numai sensibilul, iar suprasensibilul echivalează cu incognoscibilul. Oricât de ateistă ar fi această afirmare, e în sine o cedare la luptă. De unde înainte se căuta a se nega existența lui Dumnezeu, astăzi se mulțumește la o simplă și nenaturală (pentru că nu poate fi naturală omului care e animal rațional) indiferență.

Această burgheză mulțumire de ceea ce este aici pe pământ, nu poate să țină mult, pentru că problema existenței se pune și nu poate fi lăsată în indiferență. De altfel se poate observa sesizarea din această somnolență nepăsare. Zorii unor vremuri noi se răspândesc. Cultura omenirii, se îndreaptă din ce în ce mai mult, spre ceea ce neglija secole de-a rândul. E de ajuns să pomenim numele lui Jacques Maritain, E. Gilson, E. Psichari, G. Papini, V. Soloviev, Paul Claudel ș. a.

O altă epocă se pregătește. Zorii ei se împrăștie.

Ea va fi mai bună.

Va fi mai frumoasă.

Grigore Găzdac

A V I Z

Frații Preoți cari au primit în comision Calendare „Viața Creștină” pe 1944 sunt rugați să bine-

voiască a le achita, iar eventualele exemplare rămase nevândute a le restitui.

Cu Frățească dragoste
EDITURA „SF. NICHITA”